

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti NEDĚLNÍČEK

Josefové naší farnosti - účastníci první křížové cesty Josefu v našem chrámě.

Duben 2011

KŘÍŽOVÁ CESTA

MODLITBA POSTNÍ DOBY

Křížové cesty patřily od nepaměti k lidové zbožnosti. Lidé navštěvovali svatá místa spojená se životem Ježíše Krista ve Svaté zemi a připomínali si Jeho spasitelné utrpení. Když nebylo možné tato místa navštěvovat v období válek a bojů mezi jednotlivými národy nebo náboženstvími, začaly se při poutních místech budovat pašijové křížové cesty, které měly až 25 zastavení, například poutní místo Římov u Českých Budějovic. Později se počet zastavení ustálil na 14. V této podobě je známe i z našich kostelů.

Při křížové cestě rozjímáme o utrpení Kristově i o těch, kteří byli kolem něho. A tak můžeme vnímat lhostejnost Piláta hledat skutečnou pravdu, nenávisť davu, nespravedlnost odsouzení na smrt, bolestné setkání se svou matkou Pannou Marií, neochotu Šimona k pomoci, odvážný skutek Veroniky, chvilkový soucit žen, pády i povstání, bezcitnost vojáků, ale i obrácení a lítost zločince.

S těmito vztahy se setkáváme i dnes v běžném životě. A jak se zachováme záleží mnohdy jen na nás. Texty křížových cest proto máme pro různé generace, společenství i různé situace. Každou tuto pobožnost můžeme za něco nebo někoho obětovat. To, že se aktivně může účastnit každý z nás nám předvedli naši Josefové, kteří se nebáli vystoupit před druhými a jistě překvapili všechny přítomné. Křížové cesty můžeme společně prožívat celou postní dobu vždy v pátek v 15 hodin a v neděli ve 14 hodin v kostele a na Květnou neděli i našim městečkem.

P. Mgr. Ladislav Stanečka

PRVNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA JOSEFŮ NAŠÍ FARNOSTI

O druhé neděli postní ve 14 hodin jsme měli možnost zúčastnit se pobožnosti křížové cesty, kterou tentokrát připravili naši Josefové. Texty křížové cesty s názvem, „Prodej všechno co máš“, nám v jejich podání napomáhaly pochopit verše Písma „O bohatém muži“, ve vztahu k Ježíšově křížové cestě a k současnému světu.

Po ní pozval otec Ladislav Josefy na malé pohoštění . Poděkoval jim za to, že se aktivně zúčastnili této křížové cesty. A také je

pochválil, že svým pěkným a přirozeným mluveným projevem umocnili atmosféru této postní pobožnosti. Všichni jsme si při tomto přátelském posezení přáli, aby se křížová cesta Josefů stala tradicí.

KŘÍŽOVÁ CESTA TŘETÍ NEDĚLE POSTNÍ V ZÁBŘEHU

Třetí neděle postní patřila v kostele sv. Urbana v Zábřehu v odpoledních hodinách dětem, které se společně s dospělými pomodlili křížovou cestu pro děti.

připravila Marie Ohřálová

Utrpení Ježíše Krista

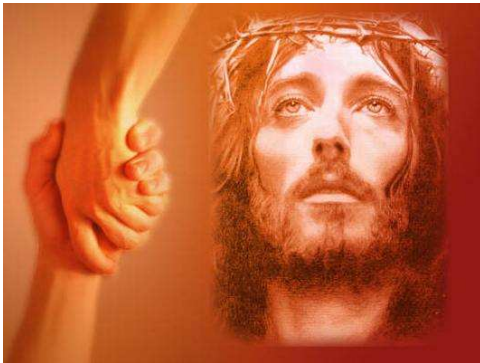
**Ježíše odsoudili na smrt ve věku 33 let.
Nejhroznějším způsobem doby.**

Židé nemohli popravovat své zločince, i když to zákon nařizoval. Rozhodnutí však znělo jako jeden hlas - „Ukřižovat!“ Velekněz řekl Pilátovi: „My máme zákony a podle zákona musí zemřít.“ Pokud byl Ježíš vinen rouháním - tím, že o sobě tvrdil, že je Boží syn, měl být podle zákona ukamenován.

Poprava byla výsadním právem Římanů - ukřižování byl jejich vynález. Pilát poznal intriky Židů a viděl, jak se snaží manipulovat římské autority, jen aby dosáhli svého cíle. Přesto se jim podařilo vyvinout takové tlaky, že Ježíš byl ukřižován, místo toho, aby byl ukamenován.

Jen nejhorší zločinci bývali popravováni tímto potupným způsobem jako On. Před ukřižováním, s krvácejícími zády od bičování a krví zalitou tvář od ostnů jeho koruny na hlavě, více jak 2 km vláčel svůj kříž, který vážil asi 40-50 kg, zatím co dav na něj plival a házel po něm kamení.

Ani nejhorším zločincům nebyli přibity končetiny jako Ježíšovi. Použili 15-20 cm ostré hřeby. Byla přibita zápěstí a ne dlaně jako je ve zvyku zobrazovat. Musel se podpírat o hřeb, kterým byly přibity obě dvě nohy dohromady, tento hřeb byl o mnoho větší než hřeby, kterými byly přibity ruce. Trpěl více jak 3 hodiny!

Pár minut před smrtí již Ježíš nekrvácel, z jeho ran vytékala už jen voda. V těle dospělého člověka je 3,5 až 5 litrů krve. Jeho rány byly tak veliké, že když mu římský voják kopím probodl hrud' z jeho rány vytekla jen voda a málo krve. **To všechno Ježíš vytrpěl jen proto, abys měl volnou cestu k Bohu, k Otci všemohoucímu. Aby všechny Tvé hříchy byly na vždy odpuštěny.** On pro Tebe zemřel! Nemysli si, že se obětoval pro druhé, jen pro ty, kteří chodí do kostela, anebo za mnichy, za faráře, za duchovní anebo za církevní hodnostáře. Přijmi jedinou pravdu, že Ježíš je jediný, který má moc zachránit svět.

Kdyby byl Ježíš ukamenován, šlo by o židovskou záležitost. Ale tím, že byl odsouzen a ukřižován římským soudem dalo Ježíšovu ukřižování mnohem větší rozměr. Zabili nevinného člověka a Řím dal svým jednáním najevo pohrdání a odmítnutí Mesiáše. **Neodmítli jej pouze Židé - odmítli jej celý svět.** Římská smrt, vyvolaná Židy, ukazuje, jak se Židé spojili se světem proti Kristu.

Touto neopakovatelnou a jedinečnou obětí Ježíše se naplnilo vše, co Bůh zamýšlel, přesně tak, jak On určil - tedy skrze ukřižování. Kristus odstranil nejen Boží zlořečení a prokletí, které patřilo nám, ale nahradil jej požehnáním, které bylo zaslíbeno lidu nové smlouvy – a tím je dar věčného života. Kristus svou smrtí a vzkříšením porazil ďábla a svůj lid vyvedl z otroctví hříchu. Na kříži pro nás vydobyl odpuštění a usmíření s Bohem Otcem.

„Vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Tato věta není pouze projevem pokání a odčinění hříchů, spíše je to výraz, že stojíme na Jeho straně ve světě, který stojí proti Kristu. Ten, kdo slouží Kristu, může očekávat utrpení. Pokud budeme věrni Kristu a jeho učení nevyhneme se často ani dnes odmítání a pronásledování. Svět stále stojí proti Kristu, ale každý z nás má v Kristu zaslíbení. Naše spasení může přijít pouze skrze kříž a ukřižování.

Na závěr jedna krásná
takovým návodem pro každého z nás:

věta, která může být

Žij tak, aby si už podle způsobu tvého života druzí mysleli,

že není možné, aby Bůh neexistoval.

Věra Dudová

SETKÁNÍ SENIORŮ NA FAŘE

PhLic. Kateřina Lachmanová ThD

V neděli 6. března v 15 hodin proběhlo na faře společné sekání farníků střední generace a eniorů. Toto nedělní odpoledne pro ně připravili členové pastorační rady spolu s panem farářem.

Na program byla velmi pěkná a zajímavá přednáška sycholožky Kateřiny Lachmanové, se kterou vystoupila v květnu 2010 u příležitosti třetího diecézního setkání seniorů na biskupství v Ostravě.

Její přednáška, „ Duchovní život seniorů co nepraktičtější“, měla tehdy velký úspěch, proto byla nabídnuta ke shlédnutí i našim farníkům prostřednictvím DVD. Kateřina Lachmanová studovala psychologii a teologii v Římě a velmi poutavým způsobem podávala návod, jak prožít hodnotně seniorská léta.

Pozvání přijalo dvacet zájemců o toto téma, a to nejen z řad našich seniorů, ale také střední generace. Po skončení této přednášky následovalo malé pohoštění s velkou diskusí.

Setkání seniorů na faře je hodnoceno jako velmi zdařilá akce, neboť účastníci odcházeli spokojeni a se slovy: „ Tak tohle by si měl poslechnout každý “.

MODLITBA SENIORŮ

Na samý závěr vybrala a přednesla všem Adéla Holečková modlitbu „Stařenčina prosba“, která byla uveřejněná v týdeníku „Naše rodina“. Na přání všech přítomných ji předkládáme i vám.

STAŘENČINA PROSBA

- Pane, cítím, že stárnu
- Chraň mě přede vším, co dělá staré lidi neoblíbenými.
 - Chraň mě před upovídaností.
 - Dej, ať si nemyslím, že se musím při každé příležitosti ke všemu vyjádřit.
 - Dej, ať uznám, že také nemusím mít pravdu.
 - Osvobod mě od pošetilé touhy, chtít každému dávat jeho záležitosti do pořádku.
 - Chraň mě toho, abych se druhým vnucovala se všemi podrobnostmi svých všedních dnů.
 - Dej mi trpělivost, když si mi druzí stěžují na svá trápení, ale naopak, zapečet mě rty, když mám chuť šířit se o svých vlastních rostoucích se bolestech a chorobách.
 - A když o tom přece mluvím, dej ať to činím tak, aby tím nebyla zastírána Tvá dobrotá.
 - Nedopusť, abych zůstala sama.
 - Potřebuji několik přátel milý Pane, dobrých přátel.
 - Ale to Ty víš také ! Amen.

(Z laskavým svolením týdeníku „Naše rodina“ z č. 34/2007, z příspěvku Jany Ilčíkové „Důvěrně s nebem“.)

Připravila Marie Ohrálová

POVÍDKA NA NEDĚLI

PORTRÉT SYNA

Jeden velmi bohatý muž měl syna. Oba vášnivě milovali umění. Měli mnoho vzácných a jedinečných obrazů. Ve své sbírce měli vše, od Picassa až po Rembrandta. Často spolu sedávali a obdivovali tato velká umělecká díla.

Vypukla válka ve Vietnamu a syn musel narukovat. Byl velmi odvážným vojákem.

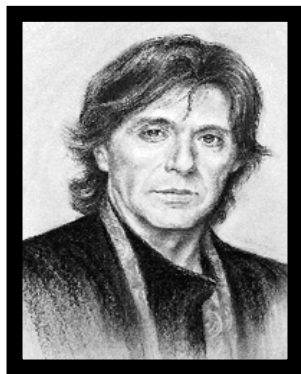
V jedné bitvě se snažil zachránit těžce raněného kamaráda. Už byli téměř v bezpečí, když ho zasáhla kulka a on namísto zemřel. Tato zpráva otce nesmírně zdtřila a ztrátu svého jediného drahého syna nesl velmi těžce.

Krátce na to válka skončila. U dveří zarmouceného otce se jednoho dne objevil mladý muž. V náručí nesl velký zabalený předmět. Řekl: „Pane, neznáte mě, ale já jsem ten voják, kterému váš syn zachránil život. Byli jsme spolu v boji, já byl raněn a on mě nesl do bezpečí. Ten den nás zachránil více, já byl poslední, než ho zasáhla kulka přímo do srdce. Je mi to moc líto, že zahynul. Znali jsme se dobře, často mi vyprávěl o vaší lásce k umění“. S těmi to slovy podal otci balík a dodal: „Nic moc to není, nejsem zrovna moc velký malíř, ale myslím, že váš syn by byl rád, kdyby jste tento můj dar přijal“.

Otec balík rozbalil a nemohl uvěřit vlastním očím. Byl to portrét jeho syna, který namaloval tento mladý muž. S úžasem obdivoval jak věrně vystihl jeho podobu a jeho výrazem byl tak překvapen, až mu do očí vstoupily slzy. Poděkoval mladíkovi a nabídl, že rád obraz zaplatí.

„Ne, ne, pane, dlužníkem jsem já. Nikdy bych nemohl zaplatit za to, co pro mě udělal váš syn. Přijměte, prosím, tento dar jako dík a vzpomínku“.

Od té chvíle měl tento obraz ve sbírce své čestné místo. Kdykoliv přišla návštěva, otec je vedl nejprve k portrétu syna a pak teprve mohli obdivovat sbírku děl slavných mistrů.

Za pár let otec zemřel. Podle poslední vůle měla být celá sbírka prodána na velké aukci. Sjelo se mnoho významných sběratelů, kteří netrpělivě čekali až uvidí vzácná díla. Měli tak jedinečnou šanci nakoupit obrazy slavných mistrů.

Před nedočkavými účastníky se jako první objevil portrét syna. Licitátor klepl poprvé kladívkem a oznámil: „Zahajuji aukci. Před vámi je portrét syna. Kdo přijde s první nabídkou?“ Nastalo rozpačité ticho. Ze zadní řady se ozval hlas: „Chceme vidět mistry! Tenhle vynechejte!“ Licitátor však trval na svém. „Dražbu začínáme portrétem syna, kdo udělá první nabídku?“ Znovu se ozval rozčilený hlas: „Přišli jsme na Van Gogha, Rembrandta! Začněte pořádnou dražbu! Toho nechte na konec!“ Licitátor pokračoval: „Nabízím portrét syna. Kdo chce koupit portrét syna?“ Nastalo trapné ticho..... Konečně se vzadu ozval hlas. Patřil rodinnému zahradníkovi, který se přišel na dražbu jen podívat. Bylo mu líto, že obraz nikdo nechce. Tiše řekl: „Nabízím za portrét deset dolarů.“ Nepatřil mezi boháče, deset dolarů bylo vše, co u sebe právě měl. „Máme první nabídku, deset dolarů! Kdo dá víc?“ Z obecenstva se ozvalo: „Dejte mu to za deset, chceme mistry!“ „První nabídka je deset, dá někdo dvacet?“ Netrpělivost rostla a dav řval: „Nechceme portrét syna, chceme mistry!“ Další nabídka nepřicházela a tak licitátor zvedl kladívko se slovy: „Poprvé, podruhé, a po krátké pauze klepl po třetí. Prodáno za deset dolarů!“

Muž z druhé řady zvolal: „Konečně začne pořádná dražba!“ Licitátor však odložil kladívko se slovy: „Je mi líto, pánové, ale aukce je u konce“. „A co bude s dalšími obrazy?“ „Je mi líto, pánové, ale jsem vázán podmínkou poslední vůle. Když jsem byl určen, abych vydražil tuto sbírku, nesměl jsem jí prozradit, dokud nebude vydražen portrét syna. Teď všem oznamuji, že kupec portrétu syna získává nejen celou sbírku, ale stává se dědicem celé pozůstalosti. Kdo koupil portrét syna dostal vše, kdo pohrdl, odchází s prázdnou.“

Před dvěma tisíci lety dal Bůh svého Syna, abychom jako dědicové Božího zaslíbení měli život věčný. Jsi dědic, nebo kupec?

Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, ten život nemá.

Autor neznámý.

Text vybrala a upravila Marie Ohřálová

Humor

Papež cestuje letadlem, letuška nabízí občerstvení:

„Nedáte si skleničku whisky?“

„A jak jsme vysoko?“ zjišťuje papež.

„Deset tisíc metrů.“

„Tak to mi dejte minerálku. Jsem moc blízko svému šéfovi.“

Čeští muzikanti byli na štaci a přišli do Rakouska, zrovna byla postní doba. Tak se rozhodli, že zajdou ke zpovědi. První z nich přiklekl ke zpovědnici a kněz se ho zeptal: „Was ist?“

„Ne, já nejsem basista, já jsem klarinetista,“ odpověděl muzikant.

„Was ist?“ ptal se znovu kněz.

Muzikant se zvedl, šel k ostatním a povídá: „První má jít ke zpovědi basista!“

Basista přiklekne a kněz se ptá:

„Was ist?“

„Ano, já jsem basista,“ přikyvuje muzikant.

„Was ist?“ ptá se znovu již netrpělivě kněz.

„Říkám, že jsem to já!“

„Marš!“ zvolá naštvaný kněz.

Basista přijde k ostatním a povídá:

„Prvně máme zahrát pochod a pak nás vyzpovídá!“ (čerpáno z internet. stránek ChristNet.cz - *Když se postíme, nemáme být ztrápení- Jiří Špaček*)

Věra Dudová

Postní malování pro děti

Věra Dudová

At' NEDELNÍČEK vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

aranžmá Kalvárie - postní motiv

Vydavatel:

- **Římskokatolická farnost Dolní Benešov**
Nám. Cypriána Lelka 74
747 22 Dolní Benešov
- **Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“:**
Mgr. P. Ladislav Stanečka, farář
Věra Dudová
Marie Ohřálová
- **email: nas.nedelnicek@seznam.cz**
- **internetové stránky: <http://www.nedelnicekfarnosti.estranky.cz>**
- vychází první neděli v měsíci
 - **Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod evidenčním číslem MK ČR E 19917.**